

Zadeva C-723/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

29. november 2021

Predložitveno sodišče:

Verwaltungsgericht Cottbus (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

29. november 2021

Tožeči stranki:

Stadt Frankfurt (Oder)

FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Tožena stranka:

Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

[...] (ni prevedeno)

VERWALTUNGSGERICHT COTTBUS (UPRAVNO SODIŠČE V
COTTBUSU, NEMČIJA)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

V upravnem sporu

1. Stadt Frankfurt (Oder) (mesto Frankfurt na Odri), ki ga zastopa nadžupan, [...] (ni prevedeno),
2. FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH, [...] (ni prevedeno) Frankfurt na Odri,

tožeči stranki,

[...] (ni prevedeno)

proti

predsedniku Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe (deželni urad za rudarstvo, geologijo in surovine), [...] (ni prevedeno) Cottbus, [...] (ni prevedeno),

tožena stranka,

intervenientka:

Lausitz Energie Bergbau AG, [...] (ni prevedeno) Cottbus,

[...] (ni prevedeno)

zaradi: zakonodaje o vodah

je 5. senat Verwaltungsgericht Cottbus (upravno sodišče v Cottbusu)

29. novembra 2021

[...] (ni prevedeno)

sklenil:

Sodišču Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:

1

- a. Ali je treba člen 7(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (v nadaljevanju: Okvirna direktiva o vodah) razlagati tako, da so vsi člani javnosti, ki jo projekt neposredno zadeva, upravičeni sodno uveljavljati kršitve zoper obveznost:

- (a) izoginitve poslabšanju kakovosti vodnih teles, ki se uporabljajo za odvzem pitne vode,
- (b) zmanjšanja stopnje čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode,

s sklicevanjem na varstvo tretjih oseb v zvezi s prepovedjo poslabšanja stanja teles podzemne vode (glej sodbi Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točki 132 in 133, „Ummeln“, ter z dne 3. oktobra 2019, C-197/18, točki 40 in 42, „Burgenland“)?

- b. Če je odgovor na vprašanje a nikalen:

Ali so vsaj take tožeče stranke, na katere sta bila prenesena proizvodnja in čiščenje pitne vode, upravičene uveljavljati kršitve zoper prepovedi in zahteve iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah?

- 2 Ali člen 7(3) Okvirne direktive o vodah tudi za vodna telesa zunaj vodovarstvenih območij v smislu člena 7(3), drugi stavek, Okvirne direktive o vodah poleg dolžnosti dolgoročnejšega načrtovanja v načrtih upravljanja in programih ukrepov, podobno kot člen 4 Okvirne direktive o vodah, vsebuje obveznost, da se zavrne izdaja dovoljenja za konkretne projekte zaradi kršitve prepovedi poslabšanja (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točka 75, „Ummeln“)?
- 3 Izhajajoč iz tega, da člen 7(3) Okvirne direktive o vodah – drugače kot Priloga V k členu 4 Okvirne direktive o vodah – ne določa lastnih referenčnih meril za presojo prepovedi poslabšanja:
 - a. Pod katerimi pogoji je treba izhajati iz tega, da pride do poslabšanja stanja vodnega telesa in do s tem povezanega povečanja stopnje čiščenja, potrebne za proizvodnjo pitne vode?
 - b. Ali bi upoštevna referenčna točka za povečanje stopnje čiščenja in s tem za prepoved poslabšanja iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah lahko bila vsebovana v mejnih vrednostih v Prilogi I Direktive Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (v nadaljevanju: Direktiva o pitni vodi), na kar kaže zadnji del stavka v členu 7(2) Okvirne direktive o vodah?
 - c. Če je odgovor na vprašanje b pritrديلen:

Ali gre lahko za kršitev prepovedi poslabšanja iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah, če pri edini znatni vrednosti ne gre za mejno vrednost iz dela A ali B Priloge I, temveč za tako imenovani indikatorski parameter v skladu z delom C Priloge I?
- 4 Kdaj je treba izhajati iz kršitve prepovedi poslabšanja pitne vode iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah (za merilo prepovedi poslabšanja iz člena 4 Okvirne direktive o vodah glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točka 119, „Ummeln“, in pred tem sodbo Sodišča z dne 1. julija 2015, C-461/13, točka 52, „Poglobitev reke Weser“)?
 - a. Ali za domnevo kršitve zadošča vsako poslabšanje
ali
 - b. mora obstajati verjetnost, da ne bo upoštevan indikatorski parameter za sulfat v vrednosti 250 mg/l,
ali

- c. morajo groziti sanacijski ukrepi v smislu člena 8(6) Direktive o pitni vodi, ki povečujejo izdatke za čiščenje v okviru proizvodnje pitne vode?
- 5 Ali člen 7(3) Okvirne direktive o vodah prav tako poleg materialnega merila presoje vsebuje tudi zahteve glede upravnega postopka izdaje dovoljenja, ali je torej sodna praksa Sodišča glede člena 4 Okvirne direktive o vodah prenosljiva na obseg presoje iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, drugo vprašanje za predhodno odločanje)?
- 6 Ali mora nosilec projekta poskrbeti za izvedbo izvedenske preiskave možne kršitve člena 7(3) Okvirne direktive o vodah prav tako že tedaj, ko obstaja verjetnost, da bo projekt kršil zahteve iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah?
- 7 Ali je tu prav tako treba izhajati iz tega, da mora biti preiskava že opravljena v času sprejetja odločbe na podlagi zakonodaje o vodah in torej preiskava, nadoknadena med postopkom pred sodiščem, ne more odpraviti nezakonnosti dovoljenja, izdanega v okviru zakonodaje o vodah (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točka 76 in točka 80 in naslednje, „Ummeln“)?
- 8 Ali je mogoče zahteve in prepovedi iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah premostiti s tehtanjem v okviru dovoljenja v prid cilja, ki se zasleduje s projektom, na primer tedaj, če so stroški čiščenja neznatni ali če je namen projekta posebej pomemben?
- 9 Ali se pri členu 7(3) uporablja člen 4(7) Okvirne direktive o vodah?
- 10 Katere obveznosti, ki presegajo člen 4 Okvirne direktive o vodah, izhajajo iz člena 7(2) Okvirne direktive o vodah s posledico, da jih je treba upoštevati v postopku za izdajo dovoljenja za projekt?

Dejansko stanje:

Prvonačelna tožeča stranka je zadalžna za oskrbo svojih približno 57.000 prebivalcev s pitno vodo. Za izpolnitev te zakonske naloge uporablja storitve drugonavedene tožeče stranke. Drugonavedena tožeča stranka na podlagi dovoljenja, ki ji je bilo izdano na podlagi zakonodaje o vodah, upravlja z vodovodom. Vodovod pridobiva pitno vodo iz podzemne vode in iz reke Spree na odseku, ki ne leži na vodovarstvenem območju v smislu drugega stavka člena 7(3) Okvirne direktive o vodah. Voda iz reke Spree izkazuje visoko koncentracijo sulfata. Sulfat izvira iz neobratovalnih dnevnih kopov na območju porečja reke Spree. Nastane z oksidacijo pirita, ki do izkopa ob odsotnosti kisika leži pod zemljo. Za pitno vodo, ki se dovaja v vodovodno napeljavo, obstaja mejna vrednost sulfata, ki jo je vodovod do sedaj ravno še dosegal. Ta mejna vrednost je namenjena zaščiti napeljave pred korozijo.

Intervenientka po zaključku dnevnega kopa jamo, nastalo po izkopu rjavega premoga, zalije z vodo. Jezero, ki bo nastalo po zaključku zalitja z vodo, naj bi se

prelivalo. Voda, ki se bo tako prelila, se bo stekala v reko Spree in bo imela občutno višjo koncentracijo sulfata kot voda reke Spree. Tožeči stranki se bojita, da bo koncentracija sulfata v vodi reke Spree, ki je za namene proizvodnje pitne vode že tako ali tako kritična, zaradi tega dotoka na mestu odvzema po reki navzdol prekoračena in da bosta zato morali odzem za pitno vodo tam ustaviti ali tehnično temeljito spremeniti. Organ, ki je tožena stranka, je odobril vzpostavitev jezera in njegovo prelivanje s sklepom o soglasju za izvedbo načrta, potem ko je na podlagi izvedenskega mnenja ugotovil, da se stanje vode reke Spree v smislu člena 4 Okvirne direktive o vodah ne poslabšuje. Vplivi na koncentracijo sulfata na mestu odvzema vode in po potrebi na vodovod niso bili preučeni. Tožeči stranki sta zoper sklep o soglasju za izvedbo načrta sprožili obravnavani tožbeni postopek.

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT